

РЕШЕНИЕ

№ 4278

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3565** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е проведено по реда на чл. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по предявена чрез адвокат – пълномощник на И. М. Б. искова молба, вх. № 52309/17.03.2022 г., по описа на Софийски районен съд, срещу АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ, за обезщетяване на имуществени вреди, на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, в размер на 15 774 лева, заедно със законната лихва от датата на предявяване на иска.

В съдебно заседание упълномощеният адвокат поддържа исковата молба и претендира възстановяване на платеното от ищеца възнаграждение за адвокат.

Ответникът – Агенция за социално подпомагане с писмен отговор и в съдебно заседание, посредством юрисконсулт: оспорва исковата молба, като недоказана, позовавайки се на чл. 54е КСО; желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното.

И. М. Б. е заемала по служебно правоотношение в Агенцията за социално подпомагане длъжността „главен експерт“, в Отдел „Счетоводство и плащания“, откъдето е уволнена със Заповед № ЧР-2 10/05.03.2021 г. Заповедта за прекратяване

правоотношението е отменена с влязло в законна сила на 15.02.2022 г. Решение № 5289/31.08.2021 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 4329/2021 г. След отмяната за заповедта е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, на 28.02.2022 г., но с друга заповед от същата дата отново била уволнена.

От представените заверени преписи на писмени доказателства се установява още, че: по време на шестмесечния период на исковата претенция (29.04.2021 г. – 29.10.2021 г.) И. М. Б. не е работила по трудово и/или по служебно правоотношение – обстоятелство, което Съдът приема за доказано от наличната по делото на СРС (л. 20), неоспорена от ответника Служебна бележка от Агенцията по заетостта, изх. № 60-01-01-4829/21.02.2022 г.; размерът на основната заплата за определяне размера на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСЛ. е 2 629 лева и този размер не се оспорва от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Исковата молба, така както е дефинирана по - горе е процесуално допустима за разглеждане, относно претенцията за обезщетение, на основание чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 ЗДСл. – за времето, през което И. Б. не е заемала държавната служба, поради незаконосъобразното уволнение, но не повече от шест месеца - от 29.04.2021 г. (датата, посочена в исковата молба като начална за обезщетяване), до 29.10.2021 г. Задължението по чл. 54е, ал. 1 КСО за възстановяване на изплатени (получено) парични обезщетения за безработица възниква едва след изплащане на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. (арг. чл. 54е, ал. 2 КСО) и след издаване на съответното разпореждане от орган на ДОО. С оглед на това е неоснователно възражението на ответника за обратното.

Исковата молба е основателна.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. установява правото на държавен служител, заповедта за прекратяване служебното правоотношение с който бъде отменена от Съда, да получи обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Основната заплата, по смисъла на чл. 104, ал. 1, изр. първо и чл. 67, ал. 1 ЗДСл. се явява всъщност сумата от 2 629 лева, определена и със заповедта от 28.02.2022 г., с която ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Изчисленото по този начин, в съответствие с нормата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. обезщетението, което ответникът дължи на ищеца за „цялото време, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца”, е в размер на общо 15 774 лева – точно, колкото се претендира с исковата молба. От страна на ответника не е направено възражение, съответно – не са представени доказателства за намаляване на претендираната с исковата молба сума, с получено преди това, на основание чл. 106, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗДСл. обезщетение. С оглед на това Съдът определя дължимото от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1, изр. първо ЗДСл. на 15 774 лева. Върху така определения размер ответникът дължи и заплащане на законните лихви, които в случая са дефинирани от ищеца с начална дата 17.03.2022 г. – датата, на която е подадена първоначално пред СРС исковата молба. Поради това Съдът не разполага с възможност да присъди законните лихви от по – ранна дата, считано от 15.02.2022 г., когато е влязло в законна сила съдебното решение за отмяна на Заповед № ЧР-2

10/05.03.2021 г., така както повелява т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ВКС, по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК.

Уважаването на исковата молба поражда за ответника и задължението (чл. 143, ал. 1 АПК) да възстанови на ищеца разносните за водене на делото, които всъщност представляват заплатено на адвоката възнаграждение от 1 010 лева. Този размер Съдът не намира за прекомерно, по смисъла на чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ да заплати на И. М. Б., ЕГН: [ЕГН] сумата от 15 774 лв. (петнадесет хиляди, седемстотин и седемдесет и четири лева), на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за времето от шест месеца, през което не е заемала държавна служба, в резултат на отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-2 10/05.03.2021 г., издадена от изпълнителния директор на същата агенция, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.03.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ да възстанови на И. М. Б., ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 1 010 лв. (хиляда и десет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: